

Beograd, novembar 2014

Aleksandar Novaković

LOPINE

(KOMENDIJA)

alnov75@yahoo.com

LICA:

BOGDAN-BOGI

MILENKO- MIKI

ANASTAZIJA - ENI

KANGRGIĆ

GRGIĆ

GRGIĆEVA ŽENA

Hodnik lepe, sređene zgrade, noć. U desnom uglu je stan broj 9. Mrtvi pijani, sleva dolaze Eni i Miki. Pokušavaju da pridrže jedno drugo ali u suštini vuku jedno drugo prema podu. Miki se, baš ispred vrata stana broj 9, skljoka.

ENI: Miki, šta to radiš?

MIKI: Kako šta radim?

ENI: Ustani! Ličiš na trudnu bubašvabu.

MIKI: Nisam ja trudan ali ćeš ti da zatrudniš za koji minut.

Miki kreće da je uhvati ali se skljoka na zemlju

ENI: To "za koji minut" mi zvuči poznato.

MIKI: Ne zezaj. Ja sam mlad. Mladi ljudi to rade brzo i zdravo. Nisam ja kao oni matorci koji jebu sto godina i ne mogu da svrše.

ENI: Nažalost.

MIKI: Šta, šta?

ENI: Ništa.

MIKI: Bilo kako bilo, skinji gaćice i naskoči na mene. Ja sam spreman!

ENI: Miki, mi smo u hodniku tvoje zgrade.

MIKI: Pa šta? Već se šest meseci krešemo gde stignemo ko kunići u teranju. U parku, u haustoru, u Klozetu bioskopa, na parkingu, u tržnom centru, u liftu, u kolima, na bazenu, na moru pod vodom, i to u plićaku, gde se sve vidi!

ENI: Šta se vidi? Slušaj, Miki, nisam raspoložena.

MIKI: Nisi raspoložena? Kilu sam dobio od prekomerne seksačine s tobom!

ENI: NEMA ŠANSE.

MIKI: Otkad si ti to postala Majka Tereza?

ENI: Ajde, Miki, molim te, ustani i otključaj vrata! Razbijaju me noge od štikli!

MIKI: Pa kad su ti štikle kao štule. Ni žirafa ih ne bi obukla.

ENI: Šta će žirafi štikle?

MIKI: Pa, to ti kažem. Ajde naskoči na Čika-Mikija.

ENI: Ne, ne mogu.

Miki je zgrabi za ruku i povuče kod sebe na zemlju

MIKI: A možda voliš grubu igru, a?

ENI: Ne, pusti me Miki. Bazdiš kao usta lučkog radnika.

Miki je obori na pod a onda se penje na nju i otkopčava pantalone.

MIKI: A ti kao znaš kako bazde usta lučkog radnika? Ili možda znaš i kako mu bazdi nešto drugo?

ENI: Odvratan si!

MIKI: Zaveži, razmakni nogice i budi mirna! Saće moj metak!

Eni ga ujede za uvo. Miki jaukne i skine se s nje

MIKI: Jao!

ENI: Otključavaj vrata! Smesta!

MIKI: Opa, mačko, postali smo nasilni! Rrrroarrr!

ENI: Otključavaj vrata! Bole me noge i opasno mi se pripšalo. Detoniraće mi se bešika!

MIKI: Okej, šta se dereš! Nije ti period!

Miki smorenio ustaje, vadi ključ iz džepa i prinese ga bravi. Škljocanje brave. Miki gleda zburnjeno u ključ pa u bravu. Otvore se vrata stana. U hodnik promoli glavu Bogi s maskom trenutno popularnog političara, recimo Aleksandra Vučića na licu.

Eni vršne

MIKI: Koji si mi sad pa ti?

BOGI: Zar me ne prepoznaćeš, budalčino? Ja sam Aleksandar Vučić.

ENI: KOJI TRIP! EKSTRA!

MIKI: Vidim ko si ali šta ćeš bre ti ovde?

BOGI: Proveravam da li si platio porez na ekstraprofit. Šta misliš da radim?!

Pljačkam te, idiote!

MIKI: To je nemoguće! Više se niko živi ne bavi obijanjem stanova.

ENI: Da, to je tako pasel!

BOGI: Šta mogu, ja sam starovremski čovek! A sad ču vas, da citiram Napoleona u bici kod Austerlica, lepo zamoliti da odjebete!

Bogi mu zalupi vrata ispred nosa

MIKI: Jel' vidiš šta radi? Majku im političarsku! Nije dovoljno što su poharali državnu kasupa su sad počeli da pljačkaju po kućama!

ENI: Miki, da te podsetim, ti si se učlanio kod njega u stranku.

MIKI: Au, jebote, pazi stvarno! Šta sad da radimo?

ENI: Ja bih, ono, pozvala policiju.

MIKI: Nije loša ideja.

Vrata stana se otvore. Maskirani Bogi proviri

BOGI: Ja vam to ne bih preporučio.

MIKI: Ne bi frajeru? A koji je tvoj argument?

Bogi uperi pištolj u njih

BOGI: Ovaj.

MIKI: Opaaa, dobar argument.

ENI: Miki, budi muško, uradi nešto. Oladiće nas k'o japanske skuše, Miki!

MIKI: Ćuti, Eni, razmišljjam.

BOGI: Savetujem vam da ne razmišljate. Mnogo boli glava, počnete da čitate Ničea i nakon tridesete strane "Tako je govorio Zaratustra" poželite da se ubijete. Nego, blago meni, ne bilo vam zapovedeno, izadite malo napolje, zapalite pljugu, šmrknite kokain, kresnite se u kolima. Za to vam, na osnovu onoga što sam čuo, treba samo pet minuta. Ja ču za to vreme lepo da završim s pljačkanjem i sve će biti fino i krasno.

ENI: Znači, ti nisi Aleksandar Vučić?

BOGI: Ne dao Bog, to jest ja, to jest Bogi. To jest Bog. Što ne znači da verujem u Boga. Ja sam agnostik.

MIKI: I moliš nas da izademo napolje da bi ti nastavio s pljačkanjem?

BOGI: Da, molim vas fino, sa šlagom preko i trešnjom na vrhu.

ENI: Zar se ne brineš da čemo da nazovemo policiju čim izađeš iz zgrade?

MIKI: Ne, jebote, ne to!

ENI: Što ne?

Bogi repetira pištolj i uperi ga u pravcu Eni

BOGI: Vidi, Eni, kurolomko grdna, da ti pojasni čika Bogi neke stvarčice: vi možete mene da izdrukate. I može da dođe policija. I tu ja padnem za obijanje gajbe. Odrobijam samo par godinica a na osnovu dobrog vladanja i izadjem na slobodu i, pogodi koga će onda da potražim? Znam ko ste i znam gde živate. Šta ćete onda? Dragi moji, nalazite se između Scile i Haribde.

MIKI: Pa, realno.

ENI: Sasvim realno.

BOGI: Drago mi je da smo to raščistili. A sad se nosite u tri pizde materine i dođite za pet minuta. Hvala na pažnji i laku noć.

Bogi zalupi vratima. Pauza. Eni podrigne

ENI: Kakav lik!

MIKI: Šta si rekla?

ENI: Kažem: kakav lik. I vergla kao neki profesor.

MIKI: Netipičan je. Izgleda da lo波ovi još nisu sprovedeli standardizaciju.

ENI: Šta hoćeš da kažeš?

Miki je zgrabi i poljubi

MIKI: Jel' se sećaš da sam ti rekao kako je moj šef Grgić fasciniran uvrnutim likovima i da ih dovlači na koktel partie kako bi ih pokazivao prijateljima?

ENI: Pa?

MIKI: Tebi su, dušo, a to kažem uz svo dužno poštovanje, hormoni spržili mozak. Ja će privući pažnju mog šefa tako što će mu na parti dovesti najčudnijeg gosta

svih vremena: autentičnog kriminalca.

ENI: Misliš poslanika?

MIKI: Mislim – retku zverku. Vaninstitucionalnog kriminalca.

ENI: E, to je već retkost.

MIKI: Dabome da je retkost. Redi je od ljudi koji su iz poštenih namera ušli u politiku. Kad mu dovedem lopova šef će zinuti od čuda a kolika usta ima moći će unutra da parkiraju MIG -29. Neće me više zajebavati onaj rektalni speleolog iz mog ofisa, onaj smrdljivi Kangrgić koji mu na žurke dovlači neke tupše koji žvaću staklo k'o Kareli dok istovremeno sviraju gitaru k'o rahmetli Pako De Lusija. Ovo je prava stvar! Hahaha!

Miki zalegne na zvonce na vratima. Otvaraju se vrata. Kroz vrata, mrzovoljan, s pištoljem, proviri Bogi

BOGI: Jesam li vam lepo rekao da odjebete a ne da dojebete?

MIKI: Slušaj, Bogi, da ti nešto kažem...

Bogi mu prisloni pištolj uz čelo

BOGI: ODAKLE ZNAŠ MOJE IME?!!

Eni vrisne

BOGI: Gospodice, nazdravlje. Dakle, odakle znaš moje ime?!

MIKI: Pa, ti si mi rekao.

BOGI: Pazi stvarno. Trebalо bi da jedem više ribe. Fosfor je dobar za male sive vijuge. Šta ti je naspelo da pritiskaš zvonce k'o poslednja seljačina iz Marjanovih Mudinaca?

MIKI: Imam predlog za vas, tebe, kako god. Pozvao bih vas na žurku kod mog šefa Grgića.

BOGI: Auf! Kako je naporno raditi ispod ove maske! Osećam se kao Fantom Iz Opere!

Bogi skine masku s lica i podigne je na potiljak. Briše znoj s čela

ENI: Vau, zgodan si!

BOGI: Pa, nije svaki lopov ružan k'o lopov, gospođice.

MIKI: Bogi, mogu li da računam na tebe?

BOGI: Čekaj malo, Grgić...To je onaj ludak koji dovlači čudake na svoje proslave?

MIKI: Upravo taj. Blago ekscentričan mada razuman.

BOGI: Nema šanse.

MIKI: Veruj mi, molim te! Tvoj identitet će biti zaštićen. Samo će Grgić znati tvoj identitet.

BOGI: Hm! Nešto kao nepisani lopovski zakon? Samo će najveći lopov u zemlji, to jest Grgić, znati identitet sitnog lopova, to jest mene?

MIKI: Da. Razmisli, Bogi. S takvim značajnim kontaktom će tvoja karijera dobiti novi zamajac.

Pauza. Bogi trlja bradu. Pogleda Eni namigne joj preko Mikijevog ramena. Ona njemu "odmigne".

BOGI: Okej. Uradiću to. Kad mu je žurka?

MIKI: Za dva dana.

BOGI: Okej. Hoću da mi ostaviš jedno od onih pingvinskih odela koja se zovu "tuxedo" spakovano u crnoj kesi, zajedno s pozivnicom na parti, tik pored kontejnera prekoputa zgrade broj devet u Kalničkoj ulici. Tačno u ponoć, bez trikova. Važi?

Miki klimne glavom

BOGI: A sad odjebi. Moram da završim pljačku. I, ne brini, neću ti drpiti onu vijagru koju kriješ na polici s CD-ovima.

Bogi zalupi vratima. Miki se okrene prema Eni. Zagrlji je i krene da je ljubi. Ona ga odgurne, zgrabi za ruku i povede niz hodnik. Mrak

2.

Soba, sva u crvenom svetlu, sa kineskim lampama, mirisnim štapićima i udobnim sofama. Ljigava muzika, kombinacija džeza i Gangnam Stylea, off. Pljuskanje vode,

off. Za udobnom sofom u centralnom delu prostorije sede Grgić, Grgićeva žena i Kangrgić. Ispred njih je niski stočić. Ispijaju svoja pića. Muškarci Chivas Regal a Grgićka neki koktel u svim duginim bojama. Pored sofe se nalazi još jedna. Ispred te sofe je, takođe, niski stočić. Sleva je prolaz u pravcu toaleta. Desno je prolaz koji vodi do stepeništa koje se spušta do bazena.

KANGRGIĆ: Šefe, čarobno vam je ovo kinesko veče. Kao što sam i očekivao pa i više od toga.

GRGIĆ: Kangrgiću, stisla mi se guzica. Šlihtaj se mojoj ženi.

GRGIĆKA: Meni se niko uvlačiti neće.

KANGRGIĆ: Nisam ni nameravao. Hteo sam samo da kažem da ste veličanstveno dizajnirali enterijer ove postpostmoderne zabave.

GRGIĆ: Kladim se u levo mudo da ne možeš da ponoviš poslednju rečenicu.

GRGIĆKA: Pusti čoveka, dragi. On ima pravo na mišljenje.

GRGIĆ: Nema. On radi za mene. Moji zaposleni ne smeju da misle svojom glavom. To je opasno. Tera ljude da formiraju sindikate a od toga glava boli. I to bukvalno!

KANGRGIĆ: Hahaha, da, jer kad naši štrajkbreheri zaređaju po kućama...

GRGIĆ: Jesam li ti ja odobrio da govorиш?

GRGIĆKA: Kangrgić je pričao sa mnom.

GRGIĆ: S tobom? Šta ima da priča s tobom? Ja sam tu da pričam s tobom.

GRGIĆKA: Ti nikad ne pričaš sa mnom!

GRGIĆ: Hoćeš da pričamo? Ajde da pričamo o tome kako si moju kuću pretvorila u kineski burdelj! Svuda kandelabri od pirinčanog papira i crvena svetla! Plašim se da odem u vece! Ko zna da li me tamo čeka neka matora bezuba pekinška kurva koja želi da mi popuši za deset eura!

GRGIĆKA: Ja sam završila akademiju primenjenih umetnosti....

GRGIĆ: Ti si završila moju privatnu akademiju primenjenih umetnosti a ono što znaš može da se primeni samo u krevetu. Ponekad.

GRGIĆKA: Dragi, nemoj tako pred gostima...

GRGIĆ: Nemoj!? Zašto da ne pričamo o tome? Ne dopada se gospodji, a? Dobro, ajde onda da pričamo o tome kako si juče spičkarala deset iljada eura na cipele! Jebote! Ni Imelda Markos nije trošila toliko!

GRGIĆKA: Pa kad mi se omaklo.

GRGIĆ: A ono kad si za dupe uštinula momka koji čisti bazen? I to ti se omaklo?

GRGIĆKA: Više sam ga potapšala.

GRGIĆ: Pa sam posle ja morao da ga malo potapšem po bubrežima. Pišće krv do Božića zbog tvog tapšanja!

Kangrgić ustaje i krene nalevo

GRGIĆ: A ti, kud si ti krenuo, a, Kangrga? Misliš da sam tebe zaboravio?

KANGRGIĆ: Ne, šefe niste.

GRGIĆ: Obećao si mi zabavu a šta sam dobio? Retarda koji ponavlja "potpuno" i "sasvim"!

KANGRGIĆ: Nemojte šefe, nije baš tako!

Pljuskanje vode, off.

GLAS (off, pomoravski akcenat, pijan): Izribajte me ,bre, deco, potpuno i sasvim! Potpuno i sasvim, odozdol! Tako ve oču, deco, potpuno i sasvim! Će vas sve ispresačem ki narajcani kunić! Potpuno i sasviiim! Leleeeee!

ŽENSKI GLASOVI (off): Hihihih!

Grgić ustaje. Prilazi Kangrgiću i grabi ga za revere

GRGIĆ: Jel si nešto rekao? Krembecila upravo kupaju neke starletice, ludaje iz reklame za pivo. Opoganio mi je bazen. Neću smeti do kraja života da se kupam u njemu! Moraću da zovem Vojsku da mi pošalje jedinicu RHB zaštite e da bih mogao da se ponovo brčkam! A SVE ZBOG TEBE! Ima bre da te rasporim po turski, od učkura do grla bjeloga a onda će da ti izvučem creva, vežem ih u omču i obesim te na ta ista creva posred Terazija!

GRGIĆKA: Nemoj, dragi, da ubijaš Kangrgića. Zabavan mu je ovaj klošar.

GRGIĆ: Zabavan, kur moj! Ti sviranje u drombulju nazivaš zabavom?

GRGIĆKA: Pa, da.

KANGRGIĆ: Gospođa je u pravu. Drombulja je legitiman muzički instrument.

GRGIĆ: Je li? A ja kažem da je sviranje u drombulju jednako sviranju kurcu!

KANGRGIĆ: Slažem se da u drombulji ima nekog minimalizma...

Grgić ga odgurne

GRGIĆ: Minimalizam ti u gaćama! Sedaj tamo!

KANGRGIĆ: Ja bih u vece.

GRGIĆ: Pišaćeš kad ja kažem. Sedaj!

GRGIĆKA: Dragi, Kangrgiću bi bilo lakše kad bi znao šta hoćeš od njega.

GRGIĆ: ŠTA OĆU!? Oću zabavu, razumeš? Ali ne one maloumnike s ulice. Oću nešto pametno i zanimljivo!

GRGIĆKA: Gde da nađemo pametne kad su oko nas notorne budale? Izvini, Kangrgiću.

KANGRGIĆ: Nije to ništa.

GRGIĆ: I nije jer si ti jedno veliko ništa. Nemaš kičmu. Gde je onaj tvoj zamenik, onaj Miki? Pustio je abrove da ima nešto zanimljivo.

GRGIĆKA: Čuli smo da je reč o nečemu zabranjenom. Tako reći kriminalnom.

KANGRGIĆ: Ma, pustite vi njega! Taj samo laje ali ne ujeda.

GRGIĆ: More, čekam ga malu večnost! Ako ne doneše nešto zanimljivo izujedaču i tebe i njega. Zamisliću da sam besni pas i rastrgnuću vas na komade!

GRGIĆKA: Nećeš morati mnogo da se uživljavaš.

GRGIĆ: Šta si rekla?

Ulaze Miki i Eni. Rukuju se sa svima. Kangrgiću je na licu kiseli osmeh

KANGRGIĆ: Vidim, niste doveli najavljenu atrakciju.

MIKI: Atrakcija nije cirkuska foka. Zove se Bogi i doći će sam.

GRGIĆ: Hahaha, dobar si ti, Miki!

MIKI: Niste ni vi za bacanje, gospodine Grgiću.

GRGIĆ: Tvoja devojka nije za bacanje, dečko. Ti i ja jesmo. A Kangrga pogotovo. Sedite tamo.

MIKI: Ja ipak ostajem pri onome što sam rekao.

Sedaju

GRGIĆ: Jel' vidiš, Kangrga, šta je stil? I Miki mi se uvlači ali onako, na finjaka, miloklizno. Gledaj ga, Kangrga. Možeš dosta da naučiš od njega.

KANGRGIĆ: Recimo kako da eskiviram svoje obećanje.

MIKI: Doći će.

GRGIĆ: Videćemo.

KANGRGIĆ: Da, videćemo.

GRGIĆ: Jel ja to čujem echo? Kangrga, marš u klozet! Nemoj da mi ovde zapišavaš.

Kangrgić bez reči ustaje i odlazi. Neprijatna pauza

GRGIĆKA: Vi ste mi odnekle poznati. Mislim da sam vas negde videla. Na koricama nekog časopisa.

ENI: Mene?

GRGIĆKA: Da. Niste nosili baš mnogo odeće.

GRGIĆ: Plejboj, srpski plejboj,

GRGIĆKA: Zaboga!

GRGIĆ: Čuti, ženo, ova ženska bar ima šta da pokaže. Ono što si ti imala da pokažeš je bilo osamdeset i neke na koricama "Starta".

GRGIĆKA: To su bile umetničke fotografije a ne ko ovo danas!

ENI: Matora, nisam ja kriva što su ti sise ko truli patlidžani!

MIKI: Eni, zaveži! Gospodo, ja se izvinjavam.

GRGIĆKA: Izvini se sebi što si izabrao ovakvu famfulju.

ENI: Ma, kome bre ti famfulja!

Eni ustaje. Miki je zaustavlja.

GRGIĆ: Dosta bre! Dosta svi!

MIKI: Izvinite, šefe!

GRGIĆ: I dosta izvinjavanja. Majku vam izvinem na proplanku! Sednite, ločite i čutite. A ti, Miki, ako ti se ta atrakcija ne pojavi za pet minuta počni da razmišljaš o drugom poslu. U drugoj zemlji.

Dolazi Kangrgić

KANGRGIĆ: Jel došao Bogi, a Miki?

Kangrgić seda, zavaljuje se i pije. Smeje se

GRGIĆ: Ne zanosi se, Kangrga. Ako ne dođe Bogi i ti ćeš da letiš.

Kangrgić se zagrcne

GRGIĆ: Da nisi ni kap prosuo. Znaš li ti koliko to košta? To ti je čivas regal a ne tamo neka kopaonička šećeruša! Ako prospеš samo kap dobićeš otkaz!

Kangrgić se, s mukom, iskontroliše i proguta gutljaj. Zavali se. Duga, neprijatna pauza

GRGIĆ: E, momci, meni je prizozorilo! Moraću da vas nogom u guzicu!

Ulazi Bogi, sređen, doteran, u sakou, izgleda kao million eura

BOGI: Cometh the hour, cometh the man! Dođe čas, dođe čovek!

GRGIĆ: Bogi?

Svi su u zabeziku. Bogi prilazi Grgiću i rukuje se s njim

BOGI: Gospodine Grgiću! Oduvek sam želeo da se upoznam s vama. Vi ste moj uzor! U svemu se ugledam na vas!

GRGIĆ: Pa, hvala ti, Bogi. A čime se ti, inače, baviš?

BOGI: Ja sam lopov. Specijalizovan za nekretnine.

GRGIĆ: Čekaj, bre, ja jesam vlasnik *GR gradnje* ali to nema nikakve veze s tim što se ta zgrada srušila dva meseca nakon što je proglašena za useljivu.

BOGI: Ne, nisam ta vrsta lopova. Ja obijam stanove.

Grgić ga potapše po leđima

GRGIĆ: Pa, što ne kažeš tako? Živ sam se oduzeo. Da si nastavio još pet sekundi zabio bih ti šaku u dupe samo da vidim ima li tamo policijski mikrofon!

Svi se usiljeno smeju

GRGIĆ: Smejte se vi smejte ali ja bih to stvarno uradio.

BOGI: Ne sumnjam!

Grgić se smeje i svi ostali s njim. Grgić sipa piće Bogiju. Pruža mu čašu

BOGI: Ne, hvala. Ne pijem na poslu.

KANGRGIĆ: Koliko vidim, sad ne pljačkaš.

BOGI: A koji si mi pa ti?

KANGRGIĆ: Ja sam Kangrgić, visoki savetnik!

GRGIĆ: Poznat kao Kangrga!

Svi se smeju osim Kangrgića

BOGI: Ko kaže da neću kasnije da pljačkam? Možda baš tvoju kuću!

GRGIĆ: U tom slučaju pokupi njegovu ženu Silvanu. Debela je i toliko ružna da drvetu opadne lišće kad prođe ispod njega.

Svi se smeju osim Kangrgića.

KANGRGIĆ: A odakle možemo da znamo da si lopov? Ne govorиш kao lopov.

GRGIĆKA: Kangrgić je u pravu, Bogi zvuči kao intelektualac.

SVI(osim Bogija): Intelektualac?! Fuj!

Pauza

BOGI: Hajte, molim vas! Miki, reci im kako smo se upoznali!

MIKI: Bilo je to ovako. Eni i ja smo došli kući i on je obijao naš stan....

GRGIĆ: Stvarno!?

MIKI: Da. Nosio je masku i sve ostalo.

GRGIĆ: Crno odelo i kurtonku na glavi?

MIKI: Za kurtonku nisam siguran.

GRGIĆ: Recimo da je nosio. I?

MIKI: I onda sam mu predložio da dođe kod vas na parti.

GRGIĆ: Genijalno!

KANGRGIĆ: Ja i dalje ne verujem! Doveli ste glumca!

BOGI: Možda sam glumac. Možda nisam. Ali vi ste sigurno idiot i to će i da vam dokažem.

Bogi se nagne prema Miuiju i razmene par reči, šapućući

BOGI: Vraćam se za sat vremena! S dokazom!

Bogi odlazi. Kangrgić prilazi Mikiju i mune ga

KANGRGIĆ: Miki, šta si mu rekao?

MIKI: Ništa naročito. Samo gde stanujete.

KANGRGIĆ: Da ne misli možda da obije moj stan? Pa ja imam najbolju moguću zaštitu!

GRGIĆ: Onda nemaš zbog čega da brineš. Sedni i sačekaj malo.

KANGRGIĆ: Ali, moja žena je tamo.

GRGIĆ: Pa, to ti kažem. Ne misliš valjda da će da je siluje? Mislim, ko bi ONO silovao! Ja se više plašim da tvoja Silvana ne siluje Bogija! Ajde, sedni! Nemaš zbog čega da brineš. Svrti se malo. Vrzmaš se okolo se ko pas koji ima gliste.

Kangrgić seda na svoje mesto. Mrak.

3.

Ista scena, sat vremena kasnije. Latino muzika, off. Svi su pripiti. Grgićka pleše s naćefleisanim Kangrgićem. Grgić leži, s glavom u Eninom krilu. Miki malo piće pa

malo gleda na sat. Grgićka se zatetura. Kangrgić joj pomaže da sedne. Ona se naliva pićem

GRGIĆ: A vidiš ti, Eni, srce moje, kako je to život namestio? Ja sam hteo tako malo a dobio sam tako mnogo. Hteo sam malu autolimarsku radnju a dobio imperiju za trange - frange i kukuriku. Kukurikuuuu!

Eni ga miluje po kosi

ENI: Mukice.

GRGIĆ: A neki moraju da se zadovoljavaju s malim, kao ti, Eni.

ENI: Ako mislite na Mikija on je onako. Baš.

GRGIĆ: Je li? Opa, Miki! Čestitam, Miki, čestitam! Rodilo, domaćine!

Miki rasejano klima glavom i ispija alkohol.

GRGIĆKA: Haaaaa!

Grgić podigne glavu prema Eninim grudima

GRGIĆ:

O devojko, ljubo moja,

Čim mirišu... sisa tvoja,

Da li smiljem,

Il' bosiljem,

Dal', jebiga,

Il' narančom,

Niti smiljem nit...

Do mojega ne znam dalje. Zaboravilo se. A nekad se znalo. Učio me učitelj, uši zavrto što ne znam. I zapamtio sam. Zapamtio sam pesmu i da nikad ne verujem onima što uče pesme napamet. Ti nisi glumica?

ENI: Ne, ja sam pevačica. U stvari, treba da budem.

GRGIĆKA: Haaaa!

GRGIĆ: Dobro, dobro. Samo nemoj da budeš glumica. One su komplikovane i sjebu muškarca u mozak. A, otkud ti na estradi, a? Da ti nije obećo Miki karijeru u našoj diskografskoj kući? Jeste, jeste, đubre lažljivo. Pa, oće li da bude nešto?

ENI: Pa, kaže da oće.

GRGIĆ: Oće, ako pitaš pravog nečoveka. Odi dedi da te deda uneredi.

Dolazi Bog i trijumfalno baca zavežljaj na pod

GRGIĆ: Vratija se Šime! Di je bija?

Bogi se nakloni

BOGI: Dobri meštре plemeniti Grgiću, bi bona užanca te san izlovija mirakule iz bužetine sula Kangrgini skalina.

GRGIĆ: Prevodi na srpski, jebem ti sidro dalmoško!

BOGI: Gospodine Grgiću, iskoristio sam dobru priliku i našao plen, skriven u rupi ispod Kangrginih stepenica.

KANGRGIĆ: Laže, sve laže!

GRGIĆKA: Haaaa!

Kangrgić istresa plen na pod. Treskanje i lomljava

BOGI: Mislim da prepoznajete nakit vaše gospođe. Star je. Možda ga je nasledila od majke. Tu je i svitak novčanica i nešto u providnoj kesici što deluje kao opijat. Verovatno kokain. I, da, tu je medaljon s vašim likom. I on pripada vašoj ženi, pretpostavljam. Zatim dildo, lisice i bič. Dobro, u to ne zalazim a i ne želim da dodirujem. Ja sam čovek modernih shvatanja. Svakom čoveku treba zveknuti poneku tu i tamo a vama, čini se, i malo češće.

KANGRGIĆ: Ovo je podmetačina!

Svi mu se smeju. Grgić se sagne i uzme uramljenu sliku. Baci je u stranu i smeje se

GRGIĆ: Kangrga, ne brabonjaj! Ako je tako šta ćeš ti na fotografiji s ovim moržom obučenim u venčanicu?

Prilazi Miki i pogleda sliku. Nasmeje se. Tapše Bogija po ramenu. Grgić mu luti packu. Položi ruku na Bogijevo rame. Odlaze nadesno

GRGIĆ: Bogi, dragi, mislim da je ispred nas lepa saradnja. Imam ideju. Za početak bih predložio sledeće...

Kangrgić gleda za njima, uveri se da su otišli a zatim priđe Mikiju

KANGRGIĆ: Miki, slušaj, šefa si možda obmanuo ali ja nisam fasciniran.

MIKI: Ja nikoga ne lažem. Sve je bilo tako kao što sam rekao.

KANGRGIĆ: Upravo si sebi stvorio smrtnog neprijagelja!

MIKI: Smrtnijeg od mene, to sigurno.

Kangrgić besno odlazi

MIKI: Ej, Kangrga, vrati se nazad.

Kangrgić se vraća besno

KANGRGIĆ: Kako si me nazvao?

ENI: Ej, pusti mi dečka!

GRGIĆKA: Hahahaaaa, dečka!

KANGRGIĆ: Kako si me nazvao?

MIKI: Kangrga! Ja sam sad u gazdinoj milosti a ti nisi! Razmisli malo o tome, šefe!

KANGRGIĆ: Još ćemo se mi videti!

MIKI: I oćemo. Sutra na poslu.

Kangrgić besno odlazi. Grgićka zausti da kaže nešto pa padne na pod. Mrak

4.

Ista scena, u polumraku, minus kineski lampioni. Bogi se, sav u crnom, s maskom Aleksandra Vučića, vrzma po sceni sa vrećom plena na leđima. Tapšanje, off. Pale

se svetla. Bogiju ispadne vreća iz ruku. Bogi unezvereno gleda oko sebe. Sleva dolazi Grgić s kamerom. Iza njega je njegova žena

GRGIĆ: Bravo, momče, bravo! Lepo si mi opljačkao stan.

BOGI: Grgiću, sklonite to!

GRGIĆKA: Ti si tako lep dečko. Zašto ne voliš da se slikаш?

BOGI: Zato što, za razliku od lopova na vlasti, pravi lopovi ne vole kamere.

GRGIĆ: Hoćeš da kažeš da sam ja lopov?

BOGI: Ne, vi ste nadlopopov. Hoćete li da ugasite kameru?

GRGIĆ: Ne, nema govora.

Bogi posegne za pojas. Izvuče pištolj i trepetira ga

BOGI: Gasi kameru, pizda ti materina!

GRGIĆKA: Iju, mislim da misli ozbiljno.

GRGIĆ: Odakle ti to pade na pamet, leba ti?

Grgić odloži kameru na sto

GRGIĆ: A sad spusti pištolj. Nije lepo da se podiže oružje na poslodavca.

BOGI: Ne dolazi u obzir! Rekao sam vam da volim da operišem solo. Ne volim kad me gledaju dok radim a pogotovo ne volim da me snimaju.

GRGIĆKA: Dragi, ti si rekao da voli da ga snimaju.

GRGIĆ: Bem te lajavu!

BOGI: Šta ste joj rekli, Grgiću?

GRGIĆKA: Rekao mi je da ćemo prvo malo da te snimamo kako obijaš naš sef a posle ćemo da te snimamo kako, kao nevaljali lopov, obijaš mene.

GRGIĆ: Ženo, zaveži!

GRGIĆKA: Ja imam svoje ime.

GRGIĆ: Zabole me za tvoje ime. Slušaj, dečko, ako oćeš da radiš po mojim pravilima ti ćeš lepo da ga nagnaš na ovu matoru bedeviju.

GRGIĆKA: Reče Konj Veselko.

BOGI: Slušajte, ja sam plaćen da kradem, ne da jebem.

GRGIĆ: Dečko, znam o tebi toliko da mogu da te strpam u zatvor.

BOGI: Mislite ono o vilama vaših kolega koje sam obijao jer ste mi vi tako rekli?

GRGIĆ: Ne bih to tako postavio.

BOGI: A kako bi postavili? Gomila gramzivih kurtona koji žele da dobiju pare na ime osiguranja od pljačke. Da imaju svog malog privatnog lopova. Kao da nije dovoljno što su već zaposlili armiju istih.

GRGIĆKA: Dečko, ili nas pusti ili nas jebi. Ovako više ne ide.

GRGIĆ: Ženo!

GRGIĆKA: Daj, dragi, znam da si i ti hteo da pregledaš Bogijev "pajser".

BOGI: Muka mi je od vas! Sedajte tamo! Ajde!

Bračni par se smesti na sofī

GRGIĆ: I, šta ćeš sad?

Bogi uzima kameru

BOGI: Uništiću kameru.

GRGIĆKA: A šta ćeš posle? Ajde, sedi ovde s nama, smiri se malo.

GRGIĆ: Da. Ajde malo. Šta bi ti falilo?

BOGI: Vi niste normalni! Jeste li šmrknuli nešto?

GRGIĆKA I GRGIĆ: Možda malkice!

BOGI: Malkice? U smislu koliko nemački usisivač može da pokupi za deset minuta?

GRGIĆ: Slušaj ti, bedniče, sedi ovde i počni odma da nam sižeš i lisaš!

BOGI: Šta?! Ne, neću nikome ništa da ližem ili sisam.

GRGIĆKA: Žao mi je, dečko, onda si najebao. Moj muž će da te pocepa ko tajkun novine. Žao mi je. B aš sam počela da se vezujem za tebe. Postao si mi k'o sin.

BOGI: Fuj!

GRGIĆ: Dečko, ne znaš ti kome si se zamerio. Ja znam ko si, odakle dolaziš, ko ti je navrdeda i kurajber, znam kad si prvi put i koga kreso, sve znam. Ako ne uradiš ono što sam ti reko ima odma da te uništим. Bićeš mrtav čim izadeš na

ulicu. Dobro, ne baš toliko brzo ali prilično brzo. Bićeš mrtav kad se probudiš ujutru i odeš u pekaru da pojedeš pogačice.

BOGI: Zanimljivo. A kakve pogačice volim? Sa čvarcima ili prazne?

GRGIĆ: Prazne.

BOGI: Dobro. Provalili ste me. Samo da se razumemo oko jedne stvari: vi ste jedini ljudi, pored Mikija, koji znaju moj pravi identitet.

GRGIĆKA: Da.

GRGIĆ: Ženo, jebem te lajav!

GRGIĆKA: Jao, sad sam tek shvatila šta sam uradila!

BOGI: Dakle, niko drugi ne zna o meni. Pored Mikija, Eni i Kangrgić?

GRGIĆ: Pa, ne. Nije tako. Ima još ljudi.

BOGI: Grgiću, da možeš da vidiš sebe. Lep ti je profil. Isti Pinokio.

GRGIĆ: Majkom te jednom kunem, to je istina.

BOGI: Aha. Važi.

GRGIĆ: Jedi govna!

Bogi ga upuca. Grgićka u šoku gleda prvo muža pa Bogija i tako na smenu a onda ustane i potrči prema stepeništu na desnoj strani.

GRGIĆKA: Iiiiiii!

Bogi je upuca s leđa. Grgićka padne

GRGIĆKA: Ja imam ime. Ja se zovem... Jebiga.

Grgićka umre. Bogi tužno slegne ramenima i uprti zavežljaj s plenom na leđa

BOGI: Tužni skupe, znam da bi bilo prikladno da kažem koju lepu reč o pokojnicima. Problem je u tome što ne mogu da se setim ničeg lepog u vezi s njima a i da se setim brzo ću zaboraviti.

Bogi ode nadesno. Mrak

Dnevna soba Mikijevog stana. Na trosedu sedi, u kožnoj sado-mazo odeći, s kesom leda između nogu, Miki. Pored njega sedi Eni, takođe u koži, i igra se s njegovom kosom. Obasjani su titrajima koji dolaze s TV ekrana ispred njih. Stenjanje i porno muzika, off.

ENI: Miki, oću reprizuuuu!

MIKI: Čekaj, bre, Eni, reprizirao sam se pre pet minuta.

ENI: Ajde, biću nežna.

MIKI: Batali to nežna. Jaja su mi usijana ko gume na Formuli 1.

ENI: Ja te više ne interesujem.

MIKI: Ma, interesuješ, samo sam malo iscedeđen i zgažen. Kao limun na autoputu.

ENI: Popij vijagricu pa ćeš niti kao nov.

MIKI: Vijagricu!? Već su me dva puta vozili u bolnicu zbog vijagre.

ENI: Vodili pa si se vratio.

MIKI: Treći put će da me vrate s nogama napred.

ENI: Daj, Miki, samo metkić.

MIKI: Ruke sebi, kuropatnice. Ponestalo džebane.

ENI: Ih, što si neki!

MIKI: Što? Zato što ne želim da me iseksaš na smrt?

Eni zavlaci ruku iza kreveta. Uzima bič i udari Mikija

ENI: Smesta da si zadovoljio svoju gospodaricu!

MIKI: Šibaj, ubij, ja se odavde ne mičem!

ENI: Ko je ona, ajde reci? Neću ti ništa. Nju ču da ubijem.

MIKI: Kako da te ne volim posle ovih reči? Srce moje romantično!

ENI: Ko je ona?!

MIKI: Nema druge. I ne može da bude. Ne mislim o drugim ženama. Mozak si mi izjebala.

ENI: Nisam sigurna.

Eni se baci na njega. Otima mu kesu s ledom i baca je u stranu. Miki jauče

MIKI: O, ne, ne opet! Mamaaaa!

ENI: Džabe pokušavaš! Ni mama ne može da me spreči u onome što želim da ti radim.

U sobu, zdesna, ulazi Bogi s torbom na ramenu i crnom maskom na licu.

BOGI: Ho,ho,ho! Stigao je deda Mraz i doneo darove!

MIKI: Bogi, otkud ti ovde?

BOGI: Kako otkud? Pa već sam ti jednom obio stan što znači da se ovde osećam maltene kao kod kuće. Bogi uvek obija dvaput!

Bogi baci torbu u stranu. Prilazi krevetu i šljepne Eni po zadnjici

BOGI: Ajde, pomerite se malo. Mrtav sam umoran!

Bogi skine masku s lica i uzdahne. Počinje da briše znoj s lica

ENI: Miki, uradi nešto. Ovo je napad na našu privatnost.

BOGI: Napad? Nema tu ništa što već nisam video ili, u Mikijevom slučaju, nisam želeo da vidim ali sam bio primoran.

MIKI: Šta radiš u mom stanu?

BOGI: Miki, idi i presvuci se. Ne mogu uopšte da te doživljavam kao ozbiljnu osobu u tim gaćicama – uvlakačicama.

Miki, ponižen, ustaje i odlazi levo

ENI: Zašto si tako surov prema Mikiju?

BOGI: Dura lex sed Durex. Pardon, sed lex. Surov zakon al je zakon. A ti, vidim, osećaš se dosta komotno u domina izdanju?

ENI: Hoćeš da proveriš zašto?

BOGI: Ja više volim kad su mi ruke slobodne. Tako mogu slobodno da operišem.

ENI: Videćemo.

BOGI: I ne samo videti.

Dolazi Miki u pantalonama i majici.

MIKI: Dakle, šta radiš ovde?

BOGI: Gde ti je poštovanje? Zar ne želiš da pogledaš šta ti je doneo Deda Mraz iako si bio nevaljao dečak?

Smeju se Eni i Bogi. Miki otvara kesu i vrisne

MIKI: Jebote, to su Grgićeve stvari! Evo, muštikla s brilijantima, poklon od predsednika Južnoafričke Republike za vreme aparthejda, kako se ono zvao, a,da, Pik Bota, pljoska s potpisom Sadama Huseina, tabakera s potpisom Fidela Kastra, nož za pisma i grlo od Bašara El Asada.... Otkud ti te stvari?

BOGI: Kako odakle? Pa od Grgića!

ENI: Koji si ti genije!

BOGI: Nažalost, neshvaćeni.

MIKI: Znaš li kakve će problem da nam pravi Grgić?

BOGI: Ne boj se, neće.

MIKI: Otkud si tako uveren?

BOGI: Pa, zato što sam njega i njegovu ženu, znaš, malkice, kako se ono kaže...

Bogi izvlači pištolj iz pantalona

BOGI: ...ubio. Kapiraš?

Pauza. Bogi se nasmeje

BOGI: Hajde ljudi. Šta ste se smrkli? Pa nije niko umro. Bar ne ovde. Bar ne za sad.

ENI: Mene nećeš da ubiješ, jel tako, Bogi? Ja ću biti dobra.

BOGI: Ko god nije dobar ne gine mu metak.

ENI: Onda ću da budem nevaljala.

MIKI: Eni, ludačo, flertuješ s dvostrukim ubicom i psihopatom.

BOGI: Prvi deo izjave je tačan. Drugi nije. Ja sam čistokrvni sociopata. Imam i diajgnozuiz zatvorske psihijatrije.

MIKI: Ne mogu da verujem da si to zaista uradio.

BOGI: E pa jesam i odjebi, lažni moralisto! Kad sam bio saučesnik u vašim prljavim petljavinama s parama od osiguranja onda sam bio dobar. Kad ti je šef dao bonus onda se nisi bunio, Miki! E, pa, Miki, sad je đavo došao po svoje! Ili, kao što kaže stara dorčolska poslovica: "Sve se plača sve se vrača"!

MIKI: Jel tako? Pokupi, ukradi šta hoćeš i idi.

BOGI: Miki, ti si izgleda zaboravio da sam ja već pokupio sve što valja.

MIKI: Daću ti pare. Sutra, čim se otvore banke.

BOGI: Neću pare. Vidi, Miki, ja sam skroman čovek. Nakupio sam sto hiljada eura i ovaj plen. Dovoljno za novi život negde daleko. Žao mi je što sam ti na smetnji ali, mora tako.

Tapše ga po ramenu

BOGI: Ne, brini, ostaću ovde samo par dana dok ne utopim robu a onda letim u pravcu neke daleke države iz koje nema izručenja i za koju se ne traži viza. Nego, gde su vam spavaće sobe? Nešto mi se prisnjava. Naporno sam radio.

Bogi zevne. Ustaje i proteže se

ENI: Ja će ti pokazati gde je soba.

MIKI: Moš misliti!

Eni vodi Bogija nalevo

MIKI: Zar se ne brineš da će te otkucati?

BOGI: Zašto? Ukoliko me otkucaš reći će policajcima istinu – ti si me zavrbovao. Ne gine ti robija za saučesništvo u nizu pljački. Indirektno, ti si kriv i za Grgićevu smrt. Laku noć!

Eni i Bogi odu. Miki gleda za njim. Ustaje, krene da se kreće u krug. Nerovzno.

Stane. Uzme kesu s poda. Seda na krevet. Spusti je među noge. Jekne

MIKI: Jao, bre, Miki, šta ti je ovo trebalo u životu? Samo sam htio da dobijem povišicu. Pa šta je tu loše? Malo uvlačenja šefu. Danas se svako uvlači šefovima. Mislim, šta je danas tri hiljade eura mesečno? Ništa. Jane znam kako žive oni što zarađuju trista jura i manje. Ja bih se na njihovom mestu ubio. Pa, da, to je rešenje krize, Miki, nek se svi koji primaju manje od hiljadu eura ubiju i biće manje stanovnika a standard će da vrtoglavo skoču. Ne, ne valja, mora da ostane neko siromašan u ovoj zemlji da bi imao da nekoga cediš i da se osećaš bolje. Oni u autobusu a ti u automobilu. Nije zanimljivo kad svi voze dobra kola.

Miki lupi sebi šljagu

MIKI: Smiri se, smiri se Miki! Razmisli, logično. Nešto moraš da uradiš. Moraš da ga ubiješ. Čekaj malo, ne smeš. Ti nisi ubica. Vrištiš kad ti osa uleti u stan. Nađi ubicu da ga ubije. Ne, onda ti moraš da ubiješ ubicu koji je ubio ubicu i onda i ti postaješ ubica. To nije dobro. Čekaj, a šta ako ti odeš u policiju i kažeš kako te ucenio. Ne, to je ipak rizik. Njegova reč protiv tvoje.

Bogijevo i Enino cerekanje i stenjanje u zanosu, off

MIKI: Jebi, jebi kad ja neću. Odmeni me malo, Bogi. Dosadiće i tebi, videćeš. Možda je to rešenje. Pusti Eni da ga ubije taslačinom. Mada, jači je od mene i mlađi, možda će to ubijanje da potraje. S druge strane, ko zna, možda ima srčanu manu pa s njim bude svršeno pre nego što svrši. Miki, jeboteee!

Miki zabija lice u šake. Bogijevo i Enino stenjanje postaje sve glasnije, off. Mrak

Mikijev stan, jutro. Miki spava u fetus položaju. Palac mu je u ustima. Sleva, u gaćicama i majici, dolazi Eni. Gura ga

MIKI: Neee! Mama, još sam gladan! Eni, koji ti je?!

ENI: Ubila sam ga.

MIKI: Kako?

ENI: Prvo sam ga dobro izmorila.

MIKI: Iseksala si ga na smrt?

ENI: Ne baš. Zaspao je tek pre koji minut.

MIKI: I?

ENI: Udarila sam ga jastukom. Onako, kao u filmovima.

MIKI: Jebote, Eni, šta ćemo sad?

ENI: Kako šta? Iseći ćemo ga na komade i odneti iz stana. Nemoj da me tako gledaš. Napravila sam plan: isečemo ga u kadi satarom, pa ga sahranimo u više rupa. Gledala sam to u jednom krimiću.

MIKI: Jesi li ti normalna? Ja sam biznismen. Nisam Džek Trbosek!

ENI: Biznismen, Trbosek, sve je to jedno te isto.

MIKI: Jesi li sigurna da je mrtav?

ENI: Aha. Batrgao se pa prestao. Baš kao na filmu, sve je baš kao na filmu. I onako je podigao ruke prema meni. Aaaaaaa!

Miki joj lupi šamar

MIKI: Saberi se, Eni sve je u redu. Ti si uradila to za nas. Smiri se.

ENI: Uradila sam to za sebe. Mogu da me povežu s kriminalom pa da mi unište karijeru na estradi.

MIKI: Veruj mi, kriminal ti neće upropastiti karijeru. Ima jedna pevaljka.. Dobro to sad nije tema.

ENI: Ne, nije.

Prilazi im sleva, Bogi u boksericama i treger majici. Pištolj mu je u ruci

BOGI: Au, ala sam imao gadan san.

Miki i Eni vrисnu

BOGI: A, i vi ste sanjali isto.

MIKI: Š-ŠTA?!

BOGI: Sanjaо sam da mi je slon seo na lice.

MIKI: Neverovatno, i ja.

BOGI: Kakav kuriozitet. Miči se tamo.

MIKI: Evo.

Miki ustane i zgrabi Eni za ruku. Stanu sa strane. Bogi trlja na smenu muda i oči

MIKI(šapatom): Idi i spremi mu kafu. Imaš ono ispod sudopere.

ENI (šapatom): Misliš ono.

MIKI (šapatom): Da. Ajde.

ENI (šapatom): Okej.

BOGI: Šta se vas dvoje domunđavate?

ENI: Bogi, Bogić, jesli za kaficu?

BOGI: Može. Crna. Bez šećera. Jaka ko Kličko.

MIKI: Pičko.

BOGI: Šta si rekao?

MIKI: Kažem, sad će kafica. Ajde Eni, pozuri.

Eni odlazi nalevo. Bogi je, usput, šljepne po dupetu. Eni se izveštaceno nasmeje i ode

BOGI: Životinja. Tebi ne smeta što smo Eni i ja...

MIKI: Ma kakvi. Iskreno, baš lepo što je neko došao da me odmeni pa da danem dušom.

BOGI: Oh, really?

MIKI: Stvarno rili. Znaš, Eni je pomalo nimfomanka.

BOGI: Kakva je onda kad je mnogo nimfomanka? Eni mi je predlagala trojku. Doduše, s tobom. Ipak je dovoljn opoštena da i tebe uključi u priču.

MIKI: Stvarno?

BOGI: Mada, da ti pravo kažem, ima tu posla za više od dva tipa.

MIKI: Koliko?

BOGI: Kazneni bataljon.

MIKI: Da, to je moja Eni.

BOGI: Kad smo kod toga, ima li još leda? Nešto me žiga u predelu kohonesa.

MIKI: Izvini, potrošio sam sav led sinoć.

BOGI: Vidi, Miki, ti nisi loš momak ali, moram da ti kažem, nisam ni ja tako loš.

Sinoć sam po prvi put nekog ubio. I, moram ti reći da sam to jako teško podneo.

MIKI: Primetio sam.

BOGI: Ali, znaš kako je. Život ide dalje, panta rei, panta rei, circulus vitiosus i sve te poštupalice. Da budem iskren s tobom, Miki, ja uopšte nisam rođen kao kriminalac. Štaviše, ja sam poreklom iz fine kuće. Završio sam Filozofski fakultet. Predavao sam istoriju u srednjoj školi.

MIKI: Zbilja?

BOGI: Da, zamisli to. Bio sam dobar nastavnik samo što me deca nisu šljivila pet posto. I, možeš li da zamisliš šta su radila na mom času? Dve devojke iz zadnje klupe u drugom pet su pozirale svom balavom drugaru. Slikao ih je mobilnim telefonom, zamisli to! Pokazivale su mu sise, maloletnice hidrocefalne! E, moj Miki, kuda ide današnji svet. Sve sam go kriminalac. Elem, ja to nisam video i, pošto su ti klinci moja odgovornost, popio sam otkaz.

MIKI: Aaaa, ti si taj! Čitao sam davno nešto o tome u Šlicu.

Bogi ga pogleda besno. Počeše se pištoljem po čelu

BOGI: I, šta si pročitao?

MIKI: Pa, to, što piše.

BOGI: Sve novinarska patka do toaletoidne alatke. Ja nisam nesposoban, ja jednostavno nisam video. Pisao sam im na tabli najznačajnije datume iz srednjovekovne istorije Francuske. Kako sam ja mogao da znam šta oni rade iza mojih leđa?

MIKI: Da, da, i ja to mislim.

BOGI: U svakom slučaju, popijem otkaz i počnem da tražim posao. Ali, niko mi ne da posao. Ja sam onaj trapavi nastavnik i niko ne želi da ima posla sa mnom. Miki, ja sam se ubio studirajući taj fakultet. Samo Stari vek, jedan jedini ispit, ima deset hiljada stranica! Konkurisao sam svuda, čak i u osnovnoj školi *Tugomir Jauković – Ćunto* u Babinom Prelu i to na neodređeno ali ne, niko me neće. Radio sam na građevini, prodavao lukac kao prekupac, akviziterisao. I nigde se nisam snašao. Dođavola, ja sam okopavao krompir! Ja, akademski građanin! I, šta mi je onda preostalo nego da postanem kriminalac? Pokušao sam da obijem *Banku Pekmezu* s plastičnim pištoljem na vodu I, tu ja, naravno padnem. Možda zato što obezbeđenje imalo prave vatrene štapove a možda i zato što su prozreli moj blef za pet sekundi. Pratiš?

MIKI: Da, da, kako da ne. Samo se pitam kad će kafica.

BOGI: Ima vremena, nek se fino krčka. Da se vratimo na priču. Zaglavim ti ja Zabelu. Tu upoznam nekog Glavurdića, divnog čoveka, lopova i silovatelja. Mnogo je finiji nego što ti se čini iz mog opisa. Voli istoriju, jezike i klasičnu umetnost. Mada mrzi Salvadora Dalija. Smatra da je precenjen ili kako on kaže "prejebali su mu pohvalu". Ako mu neko spomene to špansko mazalo on ga iseče na šnite dok kažeš "jugularna vena". Zato su mnogi u zatvoru kažnjvali nove ljude na sledeći način: idi do Glavurde i reci mu "Salvador Dali"". Ele, Glavurda je bio najbolji učenik kojeg sam imao, ekstremno intelligentan. Miki, što se znojiš ko Ron Džeremi u grupnjaku?

MIKI: Zezaju me slobodni radikalni. Molim te, nastavi.

BOGI: Proveri bubrege. Hoće i od toga. Dakle, Glavurdu sam naučio istoriji umetnosti, evropskoj istoriji, engleski i francuski. Zauzvrat, niko me nije tukao ili silovao a Glavurda mi je, pošto je čovek široke ruke, naučio svom zanatu. Izašao sam kao nov čovek. Preporođen. S Glavurdićevim majstorskim pismom, ako mogu tako da se izrazim.

MIKI: Aaaali....

BOGI: Aaaali šta?

MIKI: Što nisi, kao tako široko obrazovan čovek, otišao u neku drugu zemlju da je pljačkaš?

BOGI: Zato što nisam budala. Ovu zemlju poznajem. Njene ljude i njene brave. U

drugoj zemlji, kao emigrant, ja sam pod lupom. Ovde sam trećerazredni profesor i četvororazredni krimos na kojeg niko ne obraća pažnju. U inostranstvu će me, kad završim ovu priču, znati kao tamo nekog imućnog stranca koji se bavi legalnim biznisom.

MIKI: Ima logike. Mislim, za nekog ko se bavi tvojim biznisom.

BOGI: Ja sam fin lopov, Miki. Ne zaboravi to. Gospodin čovek! Kad, od onih koji su i sami lopovi, opljačkam koliko mi treba ja napustim zemlju. Ti i tvoji niste takvi. Vi kradete više nego što vam treba i još tražite da vas poštuju i izaberu u Skupštinu. Beograde, nezahvalni grade na prodaju, samo da ti se nađe pravi kupac! O tempora, o mores!

Dolazi Eni sa šoljom kafe u ruci

ENI: Evo, stiže kaficaaa!

Bogi uzima šolju od nje

BOGI: Hvala ti. Drugari, čujte, ja će malo u sobicu, da se ispružim, pijuckam kaficu i kuliram. Imate li pljuge?

ENI: Pogledaj u natkasni. Tu je i upaljač.

BOGI: E, hvala ti. Umirem bez pljuga i kafe.

MIKI: Neki umiru baš zbog toga.

ENI: Miki!

BOGI: Nema veze. Ja razumem. Čovek je *health freak*. Vidimo se kasnije drugari, tatatatatiraaa!

MIKI I ENI: Tatatatatiraaa!

Bogi odlazi nalevo

MIKI (šapatom): Jesi li uradila onako kako sam ti rekao?

ENI (šapatom): Aha. Izvrnuće se ko bubarusa na leđa.

MIKI (šapatom): Fenomenalno. Sad nam samo ostaje da baci kašiku. To jest šolju.

ENI (šapatom): Možemo i napolju.

MIKI (šapatom): To je još bolje.

Zvono na vratima, off.

MIKI: Idi vidi ko je.

ENI: Idi ti. Ja sam uradila svoje.

MIKI: Kako god.

Miki odjuri do vrata. Pogleda kroz ključaonicu

MIKI (šapatom): Jebote, Kangrgić!

ENI (šapatom): Šta će on ovde?

MIKI (šapatom): Ne znam ali neće da izade na dobro.

ENI (šapatom): Pa pusti ga.

MIKI (šapatom): Kako kad...

RENI (šapatom): Neće ga čuti. Dovoljno je daleko. A ako mu ne otvorimo bićemo sumnjivi.

MIKI (šapatom): I to što kažeš.

Miki uzdahne, prekrsti se i otključa vrata. Na vratima je Kangrgić, sumornog lica

KANGRGJIĆ: Čuo si vest?

MIKI: Ne. Šta?

Kangrgić padne na Mikija

KANGRGJIĆ (naricački): Neko je ubio šefaaaa! (hladno) Mogu li da uđem?

MIKI: Naravno.

Kangrgić ulazi u sobu. Tužno klimne zatečenoj Eni. Zvera oko sebe

MIKI: Izvoli, sedni. Čime mogu da te poslužim?

KANGRGJIĆ: Ne znam. Još sam pod utiskom.

ENI: Možda hoćete kaficu?

KANGRGIĆ: Pa, mogao bih. Crnu. Bez šećera.

ENI: Odmah.

Eni krene nalevo

MIKI: Nemoj ONU kaficu.

ENI: Nisam luda. Obična kafica.

Kangrgić zbumjeno gleda za njom

KANGRGIĆ: Na šta je mislila?

MIKI: Ma, ništa. Kupili smo neku kafu na rasprodaji. Nije neka pa pijemo neku drugu koju smo posle kupili ali smo zadržali onu staru sa rasprodaje pa...

KANGRGIĆ: Zaveži, idiote! Misliš da sam došao da raspravljam o kafi?

MIKI: Naravno da da. Ovaj ne. Možda. Šta ja znam. Kafa je inspirativna tema.

KANGRGIĆ: Ne zajebavaj se sa mnom! I bolje bi ti bilo da mi govoriš vi. Ja sam VD firme.

MIKI: VD kao venereal disease ili VD kao VD?

KANGRGIĆ: VD kao VD! Ajde, ispljuni, šta znaš o ubistvu šefa?

MIKI: Ono što si maločas rekao.

KANGRGIĆ: Ono što STE maločas rekli! Persiraj mi, Seka Perso! Gde ti je onaj lopov Bogi?

MIKI: Ne znam na koga mislite.

KANGRGIĆ: O, znaš ti vrlo dobro! On je obio vilu našeg šefa, ubio njega i ženu i opljačkao ih a ti stojiš iza svega.

MIKI: Zašto bih ja to uradio? Šef je bio dobar prema meni. Hteo je da mi ponudi vaše mesto.

KANGRGIĆ: Lažeš!

Kangrgić se baci na njega i krene da ga davi. Ulazi Eni s kafom

ENI: Vaša kafa.

MIKI: Khhh!

KANGRGIĆ: Stavi je tamo sa strane! Popiću je kad ti zadavim dečka! Priznaj, siso, gde ga kriješ?

MIKI: Ooo!

KANGRGIĆ: Oooo? Gde je to O? Obrenovac možda?

MIKI: Ovvv!

KANGRGIĆ: Ovaj? Ne zamuckuj, pizda ti materina! Ti si ga ubio jer si mislio da ti je testamentom ostavio firmu!

MIKI: Nnnnn!

KANGRGIĆ: Ne? Pa naravno da ne. Onaj njegov Retardinjo od sina će naslediti firmu za dve godine, čim napuni osamnaest. Ali ,do tada ču ja da vladam, jel čuješ? Ja!

Eni mu priđe i saspe mu kafu u oči

KANGRGIĆ: Aaaah! Oslepljen sam!

Kangrgić pada na zemlju. Miki i Eni ga šutiraju u u rebra

KANGRGIĆ: Ubice! Zovite policiju!

U sobu ulazi Bogi, obučen, s uperenim pištoljem

BOGI: Niko neće zvati policiju!

MIKI: E, jebi ga!

KANGRGIĆ: Znao sam da ga krijete! Tačno sam znao!

MIKI: Tačan odgovor. Dobili ste deset poena i metak u čelo ako odmah ne umuknete! Tišina!

Pauza

BOGI: Život je, zaista, pozorište. Znam, zvuči otrcano. Šta da radim, šta da radim?
Da idem na "eci-peči-peč"? Znam i ko su zeke i ko je mala veverica!

Bogi "šara" pištoljem po okupljenima

BOGI: Tako sam hteo, tako sam hteo da sve prođe mirno ali više nije sigurno.

Bogi se strese

BOGI: Moj stomak, kao da mi je neko zapalio petardu u želucu.

MIKI: Oće to od meksičke hrane.

ENI: Ne seri.

BOGI: Drugari, hteo sam da vam kažem.

Bogi se zatetura

BOGI: Ahhhh! Kafa, neću više da je pijem!

Bogi padne na kolena, pljune pljuvačku, zakrklja i izvrne se u stranu

KANGRGIĆ: Jel' mrtav?

Eni pride Bogijevom telu. Šutne ga par puta

ENI: Izgleda.

MIKI: Sipali smo mu otrov za bubašvabe u kafu.

ENI: Misliš, ja sam mu sipala.

KANGRGIĆ: Hahaha, koje ste vi budale. Sad ču vas poslati na sud zbog ubistva.

MIKI: Ubili smo ga iz samoodbrane. Opljačkao nas je. Silovao mi je devojku.

KANGRGIĆ: Silovao! Dobar štos! Pa ona daje svima, jel tako Eni?

MIKI: I njemu?

Eni pogleda u stranu

MIKI: Onda stvarno daješ svima.

KANGRGIĆ: Vidimo se na sudu. Uništiću vas! Oboje!

Kangrgić krene prema vratima. Miki jurne prema Bogiju. Bogi se trgne

BOGI: Svi da ste se ukipili ili pucam!

Svi ostanu tu gde su. Bogi ustaje s uperenim pištoljem

BOGI: Kangrga, nisi svestan koliko si iskomplikovao situaciju.

MIKI: To mu i ja uvek govorim.

BOGI: Umukni! Kangrga, da si došao pola sata kasnije sve bi bilo u redu. Ja ne bih bio ovde, oni ti ne bi ništa rekli a ja bih zbrisao u neki tropski raj. Avaj, sve je moralо ovako da se završi.

KANGRGIĆ: Bogi, ti si pametan čovek. Biznismen. Ja držim firmu. Mogu da te lepo platim za neke posliće. Recimo da skineš ovo dvoje.

BOGI: Neka, hvala.

KANGRGIĆ: Onda ništa. Odoh ja.

BOGI: Odakle ti ideja da neću pucati?

KANGRGIĆ: Ne bi ti pucao čoveku u leđa.

BOGI: I ne bih.

Kangrgić krene prema vratima. Bogi mu puca u leđa. Kangrgić padne

BOGI: Ali ti nisi čovek.

KANGRGIĆ: Možeš ti to i bolje, jazavca ti sprčim.

BOGI: Otrcan citat za otrcanog skota. Kako ti to zvući?

KANGRGIĆ: Duvaj ga.

Kangrgić izdahne. Bogi se okrene prema Eni i Mikiju

BOGI: Tako je izduvao slavni VD Kangrga. Bednik. Eni, Miki, šta s vama da radim? Pravili ste mi problem od samog početka.

ENI: Veliki Brate, ovaj Bogi...

BOGI: Veliki Brate?

ENI: Nekad sam učestvovala u onom šou Veliki Brat.

BOGI: Misliš da će to da me navede da ti poštēdim život? Pre će biti da će me to naterati da te ubijem bez dalje rasprave.

ENI: Ne, nemoj, molim te!

BOGI: Kako da ne upucam nekoga ko se zove Eni?

ENI: To je skraćeno od Anastazija.

BOGI: Još gore. To je tako pretenciozno ime. Zar ne, Miki? Baj d vej, kako se zaista zoveš?

MIKI: Milenko. Hoćeš da me ubiješ zbog toga?

BOGI: Milenko? Heheheh! Okej, to je već smešno! Ne, neću da vas ubijem zbog imena, to je banalno. Inspirativno ali i banalno. Vidite, ja sam u jednoj prilično gadnoj poziciji. A potrudio sam se da vam oprostim. Nije da nisam. Isprva sam stvarno pomislio, kad sam se probudio, da sam sam sebe zagušio. Ali nisam. Na svu sreću, Eni em ima slabašne ruke em je nestrpljiva ko deda sa slabom bešikom pored širom otvorenog vecea pa sam ostao živ. Odlučio sam da vas proverim.

Izmislio sam priču o slonovskom dupetu i vi ste počeli da pričate koještarije.

Shvatio sam da želite da me ubijete. Doneli ste mi kafu. Ja sam je uzeo, otišao do sobe i prosuo je kroz prozor. Spakovao stvari. Odlučio sam da vam oprostim i odem dalje. Ubio sam dvoje ljudi. Meni je to sasvim dovoljno. Ne želim da preterujem.

Miki: Ne znam da li sam ti to pre rekao ali uvek sam cenio tvoju umerenost.

BOGI: Lepo si to rekao. Ali, to ti neće spasiti život.

MIKI: Čekaj, Bogi, možda smo pokušali da te ubijemo ali razumi i ti nas.

BOGI: Miki, Miki, ne razumeš ti ništa.

ENI: Ja razumem. Nemoj samo da nas upucavaš.

BOGI: Ali, Eni, Anastazija, Amnezija, vlažni snu napaljenih graničara naše zemlje ponosne, da razumeš moje motive ti bi shvatila da ja moram da vas ubijem. I to ne zbog neke pravde. U trenutku kad ja odem vi ćete složiti neku priču policiji.

Pretpostavljam da ćeće reći kako sam ja upao u stan, silovao Eni, maltretirao Mikija i ubio njihovog poslovnog partnera koji se slučajno zatekao tu.

MIKI: Nećemo Bogi.

ENI: Ma, gde bi mi!

BOGI: Bi,bi! Reći ćeće da me platila konkurencija da vas sve uništim. A onda ćeće, dok ja budem na doživotnoj, preuzeti firmu. I, ko zna, možda ćeće Grgićevog sina naučiti da pravi biznis. Mada, sumnjam. Krašćete od njega jer ste lopine. Miki će biti VD lopina a Eni devojka to jest buduća žena lopine. Bićete dovoljno bogati da ubijete čoveka i izvučete se s tim. I, to ćeće i uraditi. Na ovaj ili onaj način. Pre ili kasnije. Odlučivaćete o hiljadama zaposlenih, trkeljisati, formirati dobrotvorne fondove. Vodićete glupe, dosadne živote bez ljubavi, strasti, lišene sadržaja, pune prežderavanja i proseravanja. A onda će vam, kad napunite po 150 godina i konačno pandrknete, podići spomenik u Aleji velikana. Kako predvidljivo.

Upeti pištolj u Eni

BOGI: Dame imaju prednost.

Upuca je u stomak. Ona padne

ENI: Veliki Brate! Nije kul!

BOGI: Pogrešna emisija, sestrooo!

Miki kreće na njega a onda se ukipi

BOGI: Šta sad ti hoćeš?

MIKI: Ovaaaj!

BOGI: Izigravaš Mironovog *Bacača diska*?

MIKI: Krenuo sam da ti uzmem pištolj.

BOGI: Pa što ne pokušaš do kraja? Hajde! Čega se plašiš? Da pogineš?

Miki pogleda u pod

BOGI: Dobro. Kako hoćeš.

Bogi ga upuca u grudi. Miki padne

MIKI: Ja nisam kukavica.

BOGI: Self denial. Klasičan primer.

Miki izdahne. Bogi umorno othukne. Odlazi levo. Vraća se s kesom s plenom. Gleda oko sebe

BOGI: I sad bih, na kraju ove krvave storije trebalo reći nešto pametno i potresno.

Pauza

BOGI: Ma, ko vam jebe mater!

Bogi ode desno. Mrak

KRAJ

